מלחמה ושבו מצרימה
ויסב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף
וחמשים עלו בני ישׂ
ישראל מארץ מצרים
ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והע
והעלתם את עצמתי
מזה אתכם ויסעו מ
מסכות ויחנו באתם
בקצה המדבר ויהוה
הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד
אש להאיר להם ללכ
יומם ולילה לא ימיש
עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם
ס וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל וישבו
ויחנו לפני פי החירת
בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפון נכחו
תחנו על הים ואמר
פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגר

עליהם המדבר וחזקתי
את לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וי
וידעו מצרים כי אני
יהוה בהכבדי בפרע
למלך מצרים כי ברח
העם ויהפך לבב פר
פרעה ועבדיו אל
העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את
מעבדינו ויאסר את
רכבו ואת עמו לקח
עמו ויקח ששׁ מאות
רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשם על
כלו ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך מצרי
וירדף אחרי בני יש
ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה ס
וירדפו מצרים אר
אחריהם וישיגו אתם
חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו ו
וחילו על פי החירות
לפני בעל צפון ופרע
הקריב וישאו בני יש
ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע

אחריהם ויירא מאד
ויצעקו בני ישראל
אל יהוה ויאמרו אל
משה המבלי אין
קברים במצרים לק
לקחתנו למות במדב
מה זאת עשית לנו
להוציאנו ממצרים
הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ו
ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את
מצרים מתנו במדב
ויאמר משה אל העם
אל תיראו התיצבו ו
וראו את ישועת יהוה
אשר יעשה לכם הי
היום כי אשר ראיתם
את מצרים היום לא
תסיפו לראותם עוד
עד עולם יהוה ילחם
לכם ואתם תחרשון
ס ויאמר
יהוה אל משה מה
תצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו
ואתה הרם את מטך
ונטה ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני